

517

срѣда
~~Изгръвъ~~

НАЙ-ГОЛЪМОТО БЛАГО

24 година

7 лекция на общия класъ

13.XII.1944 г. Срѣда 5 ч.с.

Изгръвъ - София

Добрата молитва. Сила здраве е богатство. Мога да постигна, що желая.
Всички живѣете въ свѣта и мислите, че го разбирате. Всички сте увѣрени
сто на сто, че разбирате свѣта, физическия животъ. То е едно голѣмо заблуждени
Запримѣръ, прѣ всѣко едно излизане отъ вашето тѣло, като ви лѣхне студѣтъ на
свѣта, веднага се измѣня вашето настроеніе. Може би сто пѣти на день се измѣ
ня вашето настроеніе. Не знаете защо. Нѣкой студѣтъ ви лѣхне, веднага сте въ не
разположеніе. Шомъ ви лѣхне топлината, друго настроеніе имате. Сѣга вие имате
вдѣхновение, но това не е нѣщо постоянно. Изумавате нѣкоя пѣсенъ, нѣкой ви пѣе,
не разбирае нотитѣ. Както той я пѣе и вие я пѣете по сѣкия начинъ. Сѣга трѣбва
да знаете, кога да излизате отъ тѣлото и кога да се връщате. Запримѣръ вие
отъ памети вѣка се бутате по главата. Всѣко бутане по главата произвежда въ
васъ особено сѣстояние. Почешитѣ се по главата отзадъ, нищо не излиза. Шомъ се
почешитѣ отзадъ въ тѣла, не върви работата. Не позволяватъ тѣзи, които те издѣ
жатъ да те чешатъ отзадъ по главата. Самообладание трѣбва. Много малко самооб
ладание иматъ хората. Всички вие сте болни отъ бомбитѣ. Тия аероплани, които
идѣха надъ София, зямана на орли, на соколи, ястреби, аднесъ една бомба, утре
друга бомба, разстройва се човѣкъ. Започнаха хората да бѣгатъ, да се криятъ.
Казватъ, че се усилила вѣрата имъ. Отъ стратъ не зная, какъ може да се усили
вѣрата имъ. Страхътъ може да се усили, но вѣрата не се усилюва. Вѣрата се усилюва
когато частъ отъ енергията на страха се превръща въ полза на вѣра. Когато час
частъ отъ енергията на вѣрата се превръща на страхъ, увеличава се бѣгането.
Онѣзи, които вѣрватъ, казватъ: Господъ ще пази човѣка. Презъ миналата година,
колцина опитаха за излѣзати отъ тѣло и да не имъ мраднѣ окоото. Като погледнешъ
аеропланитѣ, веднага вѣрата ти започне да се колебае. Стихиитѣ на природата
трѣбва да ги превъзможнешъ. Ние сме на дѣното на океана, трѣбва да излѣземъ отъ
отъ този океанъ, да излѣземъ отгоре, да се освободимъ отъ голѣмото налѣгане въ
свѣта. Казваме, Налѣгане. Какво налѣгане има? Ако тази пѣсенъ може да я пѣешъ,
може да ти послужи, да ти помогне да си усилишъ вѣрата. Мога да постигна!
Вѣрата може да се постигне. Хиляди работи може да се постигнатъ. Нѣкои отъ васъ
искате да станете набожни. Най-опасната работа е това. Нѣма по-опасна
работа отъ да бъдешъ набоженъ. Значи да идешъ на слънцето, да опиташъ темпе
ратурата му и да се върнешъ на земята съ нови придобивки. Земята е така поста
вена къмъ слънцето, че шомъ слѣдешъ отъ слънцето на земята, земята е по-корист
столубива, ще започнешъ другояче да мислишъ. Като идешъ на венера, другояче ще
мислишъ, веднага идатъ благороднитѣ чувства. На земята като започнешъ да ми
слишъ за венера, измѣня ти се сѣстояніе. Срещнешъ една млада мома, тя е венера.
Измѣня сѣстояніето ти. Младиятъ момъкъ е венера и той измѣня сѣстояніето. Ка
то те срещне, който живѣе на марсъ се измѣня сѣстояніето. Единъ марсианецъ не
може да мисли да бѣде снисходителенъ и милостивъ. Сѣга ако не може да сви
ря на една хубава цигулка, какъ ще свиря на обикновена. Ние започваме съ най
хубавата цигулка, дохождаме до обикновенитѣ цигулки. Ти се въодушувашъ въ
младини съ голѣми идеи, после на старини обикновени работи.

Сѣга за обяснение. Представете си, че вие имате най-хубавото чувство.
Тукъ имаме една ябълка /на маса имаме една хубава ябълка/ предметно учение
е. Много красива мома е, крила се. Избѣгала отъ родителитѣ си, иска да дойде на
сѣбранието. Турите една ябълка, нриятно ви е, турите два, три, четири, 5, 6, 7, 8, 9
10, 20, 30, 50, 60 ябълки, ще се измѣни сѣстояніето. Ако те окичатъ по ржцетѣ, по
лактитѣ навсѣкжде съ ябълки, като ти турятъ стотина ябълки, ще се измѣни

всичкото настроение. Казвам, в дадения случай нас не ни трябва две идеи едновременно, един идеал. Защото единият идеал съдържа всичките идеали в себе си. Единият идеал съдържа всичките идеали.

Запример в изгрява на слънцето имаме едно нормално движение. Аз не съм намерил по-естествено движение от изгрява на слънцето. Много красива форма. Никой път съм наблюдавал слънцето като изгрява от морето. Най-първо се покаже като човък, главата му излиза нагоре много равномерно и хармонично. Казвам: В движенията трябва да наподобяваме слънцето при изгряване. На обяд не трябва да го подражаваме. При най-доброто желание, което слънцето има, ще слънчясаш, удар може да имаш.

Да ви кажа, че вие от осем хиляди години вие от наставления само остарявате. Да бъдеш млад, такъв да бъдеш, ама ти трябва да постъпваш добре. Какво ще постъпваш добре. Аз съм добър, като не ми говориш, по-добре ще постъпвам. Вземете един виртуоз. Кажете му: Добре да свириш. Не го изпъдиш, нито хора като кажат нещо, като клин се забива. Казвам: Хубаво да свириш. Не му говори, имай доверие в човъка. Как ще свири той хубаво. Ако ти го разбираш, ще свири; ако не го разбираш, няма да свири той хубаво. На най-големия виртуоз ако забое една гила в ръката някъде, веднага ще се измени неговото състояние. В пространството, когато свирим, когато говорим, колко такива игри се забиват. Такива мисли има като игри се забиват. Вие тук като идвате трябва да взимате предпазителни мерки. С броня трябва да се облицате. Казвам: Да се облицате в броня. Едно наставление. Добре облицан като влезеш в една неотоплена стая, не събличаш дрехата си. Отиваш някъде, добре си облицан, стаята не е добре отоплена, не събличай дрехата си. Като се стопли стаята, тогава горната дреха може да съблечеш. Не е ли отоплена стаята да седи горната ти дреха.

Сега кое е вашето любимо число. Мислите ли, че един милион е голямо число. Мислите ли, че два милиона е голямо число. Животът седи в най-дребните числа. Те извършват най-мощните сили в света. Всичките велики хора, светиите, които са постигнали нещо, са постигнали благодарение на малките усилия, не на големите усилия. Вземете сегашните народи. Туй усилие, в което са впрегнати в войната, каква грамадна сила употребяват да победат. Вече пет години се борят за победа. Вие заедно с тях вземате участие, поддържате. Кой е на-правата страна. Разбирам от невидимия свят, за великите същества нашата война е едно благо за тях. Понеже те имат толкова знания. Претрпате нещо тук на земята, счупат му ръцете, краката, главата, занесат го при тях, той стане два пъти по-здрав отколкото е бил. Връща се пак на земята. Ако идеш при тях, които не знаят, какво правят, нищо не може да ти дадат. Има един божествен свят, дето се допуска войната. Може да ти озвездат окото, да ти отречат ръката, да ти отречат крака, - допуснато е - но ти дадат по-голямо благо. Никой не може да ти направи пакост в Божествения свят. Невъзможно е в Божествения свят едно същество да ти направи пакост. Чера като ви говоря, казвате: Разсуждения. Къде е този свят? Ще ви приведа един пример, къде е този свят. Представете си, че имате едно празно тенеке, пълно с едри старомодни куршуми по един сантиметър дебели. Напълните го и него един не може да събере повече. Но има още празно пространство помежду. Вземете по-дребни сълзи и те се намират вътре и за тях има място. После в празнините турите още по-дребни парчета, и те се съберат. След като ги турите има още място за малко вода и тя ще влезе, ще си намери място. След туй

ако турите отъ най-хубавия спиртъ и отъ него ще се събере ~~еще~~. Тогава вече
цѣлото тенеке е пълно, пространството е запълнено съ материя. Ние мислимъ,
че свѣтътъ е пълнъ. Празенъ е свѣтътъ. Трѣбва да благодаримъ на Бога, че е
празенъ. Ако бѣше пълнъ, никъде не можехме да идемъ. Казвате: какъ.

Ако ~~имъ~~ имамъ време и вие ако имате време да търпите и слушате, може да
да ви освободя отъ всичкитѣ мисли, веднага ще се подмладите. Най-първо да
ви освободя отъ страха, че отъ гладъ ще умрете. Да ви освободя отъ страха, че
че жадни ще умрете, че болни мога да бждете. ~~Всѣ~~ Отъ всичкитѣ безброй страхо-
хове да ви освободя, да влѣзете не тази материална идея, но туй мощното,
което подкрепя човѣка. По нѣкой път като говоря, мязаме на онзи евангелисти
проповѣдникъ, и вие мязате съ мене заедно, който всѣкога проповѣдвалъ, че ка-
то умре нѣкой роднина, да не плачемъ. Единъ день билъ на амвона, проповѣдвалъ
беседа, че не трѣбва да плачемъ. Пристига една телеграма, че умрѣла сестрата
на жена му. ~~Още~~ като билъ на амвона, започналъ да плаче. Забравилъ, че е
проповѣдвалъ, че не трѣбва да се плаче за умрѣлитѣ, като ~~чете~~ телеграмата и
заплакалъ. ~~Когрѣшката е, че~~ ^{раскажката} пощаджията му далъ телеграмата, когато билъ на
амвона. Не позволявайте една телеграма да дойде на амвона, да ти съобщатъ,
че умрѣлъ еди ~~кой~~ ^{по силата на} си. Често азъ констатирамъ смъртта. Нѣкой път не зная,
че нѣкой умрѣлъ. ~~Седя въ едно пространство, има малко вода.~~ ^{когато вие си} погледнашъ,
тази вода се е увеличила. Туй увеличение на водата показва, че сж влѣзли
живи същества отъ земята, увеличила се водата. Шомъ се намалява водата на
туй водното пространство, хората се раждатъ на земята. Шомъ се увеличава
водата, отиватъ въ оня свѣтъ. Виждамъ ги като малки сѣжни топки, които се
стопяватъ. Виждамъ нѣкой път падне топката, стопи се. То е нѣкой човѣкъ,
който е заминалъ. Не представя единъ човѣкъ топка. Забавление е, тази топка
представя единъ човѣкъ, започва да ме безпокои. Кое е по-хубаво да се увели-
чава ли водата или да се намалява. Ако искашъ работитѣ ти да вървятъ за-
бавне идната година, ти трѣбва да се намалишъ. Пъкъ ако искашъ работитѣ ти
да не вървятъ, трѣбва да се увеличишъ. Шомъ се увеличишъ повече тази година
до година нѣма да ти вървятъ работитѣ. То е законъ, на който сме подложени.
Съ външнитѣ изпитания не може да примиришъ този законъ. Постоянно се
безпокоимъ. Имашъ едно приятно чувство. Туй сж го констатирани всички про-
повѣдници. Проповѣдвалъ Муди една отлична беседа. Срѣща го единъ приятель и
и му казва: Много хубаво проповѣдвашъ. ~~Още~~ на амвона като бѣхъ, дявалътъ ми
каза, че хубаво проповѣдвашъ. Азъ вземамъ майсторски работата. Какво се пол-
зватъ хората ~~отъ~~, ако словото, което има дамъ, не може да го ядатъ. Като
ядатъ словото, да се намѣсти, да виждашъ, че е станало промѣна въ лицето, въ
мислитѣ. Нѣкой път следъ като срещна нѣкои следъ беседата, ни най-малко
не е станало промѣна. Той само се е смутилъ, че станали нѣкои работи.
Азъ съмъ решилъ отъ миналата години бомбитѣ да ги изпядя. Тѣ създава-
ватъ цѣла една каша. Азъ наричамъ едно бомбено учение. Единъ братъ ми каз-
ва: Азъ имамъ една много хубава опитностъ отъ бомбитѣ. Ето каква е неговата
опитностъ отъ бомбитѣ: единъ биволъ закланъ, на пастърма направенъ, опекли
ти голѣмо парче отъ тази пастърма и ти трѣбва да го ядешъ. Това е опит-
ността отъ бомбитѣ. Видѣлъ ареплона да пада. Какво се добива? Единъ звукъ
зловещъ. Тия звукове отъ дъното на ада сж излѣзли. Тия сирени като засвиря-
ватъ, то е отъ ада. Казвате: Какъвъ е гласътъ на ада? Законъ има, който ка-
то представяте, трѣбва да знаете. Когато дойдатъ нечестивитѣ духове на
земята, ~~збране~~ имъ да се ползватъ отъ Божественото слово. Хората ги

поканватъ и ставатъ отворени врати за тяхъ. Казвате: Услужи-и. Тѣ си-услужватъ. Нѣма какво да карате единъ лошъ човѣкъ да участвува въ любовта. Любовта не е за лошитѣ хора. Идростта не е за лошитѣ хора. Истината не е за лошитѣ хора. Животътъ не е за лошитѣ хора. Знанието не е за лошитѣ хора. Свободата не е за лошитѣ хора. ~~Знанието~~ ^{Учението} не е за лошитѣ хора. Учението не е за лошитѣ хора. Работата не е за лошитѣ хора. ~~Вие~~ ^{Вие} разсждавате: Нека се ползува той. Не може да се ползува. Какво ще се ползува, слѣпиятъ ще се ползува ли отъ свѣтлината. Глухиятъ ще се ползува ли отъ заныето? ~~Ще~~ ^{Ще} оцинявате богатата. ~~Има~~ ^{Има} по-голѣма благо отъ любовта. Азъ говоря за любовта. За мене най-голѣмото благо е, че имамъ достъпъ до любовта. Не искамъ никаква философия. Любовта опитваме както този плодъ. Зная, каква е любовта. Благото седи, че имамъ възможность всѣкога да опитамъ любовта. ~~То~~ ^{То} е най-голѣмото благо. За любовта имайте единъ образъ. Единственото нѣщо, което никога не се цапа, единственото нѣщо, на което не може да подбиешъ цената. Единственото нѣщо, отъ което не може да отзепишъ нѣщо. Единственото нѣщо, което остава самостоятелно. ~~Щомъ~~ ^{Щомъ} се допре до любовта, той оживява, по-уменъ става, всичко става. Като не се докоснешъ, всичко се губи. То е образъ, умеренъ образъ. Защото туй, което виждате, то е външната страна, не е реалността на живота. Вие по нѣкой път говорите за любовта, но то нейния говоръ. Тя ви-председствува. Вашиятъ свѣтъ е напълненъ съ нѣщо, което не сте опитали. Любовта въ васъ ~~дошла~~ ^{дошла} преждевременно. Понеже се движи по-бързо, нейната мисль и желание сж дошли по-рано, отколкото вие чакате. Тамъ е всичкото заблуждение на хората, когато дойде не на време. Не се движи съ скоростта, която подхожда. ~~Щомъ~~ ^{Щомъ} любовта не се движи съ скоростта, която подхожда, нищо не разбираме. Любовта трѣбва да се движи съ една скоростъ подхождана на нашето съзнание. Най-красивиятъ човѣкъ ако мине много бързо, не може да видите неговата красота. Ако мине бавно, веднага ще наблюдавате. При сегашните условия ~~и~~ ^и условия сж дадени, за да имаме по-ясна представа за Божествения свѣтъ. Дава се време да изучаваме нѣщата. Туй, което вие наричате страдание, то е изучаване единъ предметъ. Има нѣкой, като ти даде единъ плодъ, той се радва. Има нѣкой даде ~~и~~ ^и му, пакъ не е доволенъ. Той съмнява, че ти далъ. Има нѣкой се радва, че ти му благодаришъ. Не може да направимъ такъвъ плодъ / показва ябълката. Тази ябълка е поизмръзнала, сърдцето ѝ поизмръзнало. Тя ме пита, коя сестра да ѝ препорѣчамъ да иде въ стаята ѝ да се постоупи. Най-първо щомъ я пратя, веднага кожата ѝ ще обѣлятъ, ще хвъкне, ще изчезне. И нѣма да мога да ѝ помогна. ~~Ще~~ ^{Ще} те турятъ въ единъ затворъ, че и азъ не може да те пусна. Когато една ябълка влѣзе въ затвора, въ твоя затворъ, показва ~~и~~ ^и любовта си, че те обича. Една ябълка не може да държишъ въ стомаха си повече отъ 2, 3, 4 часа, максимумъ четири часа. Божествениятъ свѣтъ така е наредилъ четири часа затворъ ~~и~~ ^и ще ~~и~~ ^и излежи и излиза. Втори пътъ да я поканишъ, не влиза. Еднажъ като влѣзе въ този затворъ, втори пътъ не влиза.

Сегга мнозина отъ васъ се готвятъ за другия свѣтъ. ~~Де~~ ^{Де} ще идете въ другия свѣтъ. Къде ще идете на оня свѣтъ. На кое мѣсто ще идете. Да дойдемъ до реално то въ живота. Допуснете въ живота, очитѣ ли иматъ преимущество или ушитѣ? По-важни сѣтива има. Важни сж устата, важни сж ушитѣ, важни сж очитѣ. Носътъ вече е едно украшение. То е като на кино развлѣчение. Ржцетѣ ви и краката ви сж прислужници, които трѣбва да ви забавляватъ. Нѣкой пътъ имате желание да ви помилватъ, пкъ нѣкой не ви милва. Ржцетѣ хванатъ, помилватъ ви. Тѣ сж ~~сж~~ ^{сж} считатъ, че сж длъжни. Сами се милваме. Казвате: Нѣма кой да ме помилва. Дветѣ ржце сж, които постоянно ви ~~жилватъ~~ ^{жилватъ}. Щомъ кажешъ, че нѣма кой да ~~и~~ ^и милва, има кой да те

те милва.

Имате ли по една пѣсенъ избрана, да пѣете хубаво? Толковъ години се занимавате. Азъ наричамъ хубавото пѣние, ^{како} като е облачно небето; като запѣешъ да се изяви. Въ свѣта дългия и късия пътъ кой ги прави? ^{Тръгнешъ, ходишъ} дълго време, дългъ пътъ си ходилъ. Не си ходилъ дълго време, отъ какво зависи? ^{Сега} Онзи, който извървѣлъ дългъ пътъ, какво е придобилъ? На дългия пътъ има два извора, въ началото ~~има~~ и въ края другъ изворъ. Ти трѣбва да следиши двата извора въ едно. После по дългия пътъ доста плодни дървета има, на които вие не обръщате внимание. Та казвамъ: Въ сегашната епоха трѣбва да дойдатъ разумнитѣ същества, които да поправятъ свѣта. Нашиятъ свѣтъ е покваренъ съ ония ловитѣ мисли, желания, ^{които} ~~направене~~ ^{орисанъ съ} ~~въско~~ ^{разсудително} ~~оржие~~ ^{за} ~~за смѣтъ~~ ^{за убиване} да убива. Нарушение на Божия законъ. Онзи, който създадохъ войната, тя е неизбежна. Тази война е неизбежна. Онзи, който създадохъ войната, ние сме зрители на войната. (Този плодъ не мяза на едно парче отъ бомба.) Сега има модерни бомби отъ 12 тона. Знаете ли какво нѣщо е 12 тона бомба. Ако нашата земя би се спрѣла както върви съ 29 ^{хиляди} километра въ секунда, на колко километра ние ще бъдемъ изхвърлени отъ земята навънъ? Нито единъ нѣма да се намѣри на повърхността на земята. Всички ще хвъркнемъ нѣкъде. Може би на 50, 60-сто километра.

Та казвамъ: Каква голѣма предвидливостъ, разумностъ, какво внимание има земята? Земята мяза на единъ голѣмъ параходъ, който има свой капитанъ, матроси, гориво има. Толковъ хора сж турени. Като умиратъ, раждатъ се други. Земята ^{на земята} ~~се~~ ^{на земята} ги носи. Разрешаватъ единъ въпросъ, който никога не е разрешенъ. Дѣлятъ земята, спорове има. Този параходъ се си върви. Сега ще се радваме на земята, която дѣлимъ и не може да раздѣлимъ. Мъчимъ се да я спремъ, не може да я спремъ. Понеже хората иматъ желание да я спратъ, за да я обератъ, тя усилива движението. По-рано се е движила по-полека, сега се движи по-бързо съ 29 хиляди километра въ секунда. Голѣми богатства има. Какъ ще ги откраднешъ? Кра-ди. Кражбата не е нѣщо физическо, но е астрално. Образи се образуватъ. Като дойде идеята за кражбата, ще се яватъ такива хубави образи. Най-първо ще се яви една хубава мома. Ти си момъкътъ, който искашъ да се женишъ. Ти си князь, управлявашъ свѣта, ще имашъ нужда отъ царица. После ще дойде кражбата. Това сж принудителни причини. Често слушамъ вѣрни и невѣрни работи. Действително въ едно тоношение войната е невѣренъ фактъ въ свѣта. Тя никога не може да донесе тия блага, които хората очакватъ отъ тѣхъ. Войната не може да бжде щедра. Тя е винаги скържава. Тя винаги взема и нищо не дава. Може да ти даде тукъ тамъ нѣкои подаръци. Следователно, всичко туй, на което човекъ се радва, тя го взема. Войната е едно училище, което ни учи. Добрата страна на войната виждамъ: ние жертвуваме всичко. Туй, което е невъзможно въ мирно време да го направишъ, въ война ще идешъ ще се пожертвувашъ, инвалидъ може да станешъ, слуга може да станешъ. Какво ли нѣма да станешъ. При това носишъ съ радостъ. Да вонвашъ въ божествения свѣтъ е привилегия. Да вонвашъ по божественому е придобивка. Да войвашъ по човѣшки то е загуба. Онази буба която раваля своя пашкулъ, тя има право да го развали. Мислите ли, че онзи: които отглеждатъ бубитѣ и после не ги оставатъ свободни да си отворятъ вратата, мислите ли, че сж отъ добритѣ хора. Чего видите пашкулитѣ излѣзли бубитѣ изъ тѣхъ, сж добри хора. Шомъ като единъ пашкулъ не е оставенъ да излѣззе бубата, всички сж сварени, тия хора сж използвали бубитѣ. Божествениятъ свѣтъ е свѣтъ, въ който ние сме свободни да се проявимъ, както искаме. Както и да се проявявашъ, въ божествения свѣтъ не може да се проявишъ зле. Въ

- 6 -

Въ човѣшкия свѣтъ може, въ божествения свѣтъ нѣма възможности. Тѣзи духове, ангелитѣ като дойдатъ при хората, тогава може да направятъ зло. Оре въ невидимия свѣтъ не може да правятъ зло, нѣматъ стимулъ. Като дойдатъ при хората тогава се заражда желание, искатъ да впрегнатъ тѣзи човѣкъ на работа, да му създадатъ едно зло... Злото вѣнъ отъ Бога съществува, въ Бога несъществува. Когато страдате, страданието е извънъ васъ. Шо е страданието? Богъ да те остави нѣколко години, то е страдание. Шомъ дойде при тебе, то е радостъ. Когато Богъ иде, то е радостъ. Когато Той си заминава, то е страдание. Христосъ опита, казва: Защо си ме оставилъ? Дойде единъ моментъ, дето хората бѣха толкозъ лоши. Да се поправи свѣтътъ, трѣбваше Христосъ да бѣде изоставенъ. Каквото и имаше да му взематъ, взеха.

Сѣга дръжте мисълта: Божествениятъ свѣтъ е реаленъ. Радостта веселие то всички тия нѣща сѣ сѣ въ този свѣтъ.

Испѣйте Изгрѣва слънцето. ^{Има е мисъл} Испѣйте я / . Уега испѣйте я басъ, да се радва те на слънцето. Басътъ само може да се радва. Да пѣешъ на басъ една пѣсенъ, значи да я реализирашъ, да я приложишъ, топлина да има. Басътъ седи въ топлината. / Пѣе: "Изгрѣва слънцето, праща свѣтлина носи радостъ за живота" Уега какъ ще я испѣете теноръ? Младиятъ момъкъ се радва на слънцето, то стопля свѣта, излиза да постигне своята целъ. Какъ ще пѣе тенорътъ да се радва на слънцето? Тенорътъ ще благодари за цвѣтята, които сѣ цвѣнали. Онеже неговаа възлюблена като дойде и ги види, ще се зарадва. Пѣе: "Изгрѣва слънцето, безъ да го чакамъ ази. Колко ме изненада съ своята премѣна." Нѣкой пѣтъ слънцето изгрѣва безъ да го чакаме. Нѣкой пѣтъ официлано отиваме да го посрещнемъ. То е другъ въпросъ. Тѣ сѣ гении на музиката, които пѣятъ. Басъ трѣба да ви заинтересува нѣкой славеи, нѣкое канарче. Тѣ сѣ ангели претени тукъ на земята за пѣятъ. Славеитѣ сѣ ангели, пратени за малки погрѣшки да пѣятъ презъ вѣковетѣ. Майсторлъкъ иматъ. Вие не пѣете много. Пѣе / "Дотегна ми даживѣя, пѣкъ още съмъ живъ." Овора за това, което не знае, ей". Дотегна ми да чакамъ да си просра ржката да взема единъ плодъ. Когато изгрѣе слънцето вече въ уредения свѣтъ, може да протегна. Туй, за което не може да си пристирамъ ржката, забранено е. Когато въ своитѣ мисли, чувства и постѣпки, дето минешъ опитвашъ природата и вземашъ, то е хубавото.

Чазамъ: Какъ се молѣхте тукъ, когато имаше оомби, тихо ли? Чазватъ: Не вижме, много крѣскахме. Колкото бомбитѣ се пукатъ по-силно, толкозъ и ние викаме. Ние съ викане заглушавахме бомбитѣ. Като крѣскахме, не можехме да чуваме бомбитѣ. То е единъ концертъ. Имаше единъ концертъ на астралния свѣтъ, на онѣзи, които ни обичатъ. Въ време на бомбитѣ, кратѣше ли се салонътъ / Въ малкия салонъ се събирахме / Много сте умни. Ако се събори, нѣма голѣма тежестъ. Тукъ е опасна работа. Да благодаримъ за концерта. Кейте. Старитѣ сестри какъ пѣете мислено? Сутринъ като станете, кой отъ васъ пѣе? Нѣкой сестри съмъ слушалъ. Азъ съмъ слушалъ една сестра на френски, освенъ че на български, на френски пѣе. Слушалъ съмъ сестри драматично, оперно да пѣятъ толкозъ прочувствено, че сълзи текатъ отъ очитѣ, като пѣе. Една сестра ми казва 8 тамъ пѣя и ми казватъ, че съмъ крѣкала като жаба. Жабитѣ сѣ артисти, много добри артисти. Въ тѣхъ има оперно пѣене, тенори има, алтисти има, басъ има, сопранъ има. Чато ходятъ, движатъ се музикално. Много хубаво има въ гласъ са жжж на жабитѣ. Като кресне жабата, пѣе, като се заали сърдцето й, пѣе. Ние трѣба да благодаримъ на жабитѣ, на шурцитѣ. Да благодаримъ на славеитѣ на канарчетата, на чучулигата. Други има, които представятъ оперното пѣене. Гаритѣ не сѣ така музикални.

Който има ревматизъм, да пѐе. Който има главоболие, да пѐе. Който има коремоболие, да пѐе. Като не ти достига хлѣба, пѣй. Да не те знаятъ. Запримѣрь, втори пътъ като дойдете на земята, какво си избрахте, каква професия си избрахте. Втори пътъ да вземате най-малко четири петъ октави и гласътъ да се чува на два километра. Нашиятъ вѣкъ е най-музикаленъ. Най-много инструменти има въ нашия вѣкъ. Въ свѣта не е имало толкова инструменти, колкото сега. Тобкозъ много пѣвци има. По радиото се надпреварватъ да пѣятъ. Доста хубави пѣсни.

Изберете едно число, най-красивото число? Ха, Симеоне прочети 23-та страница отъ Царския пътъ на душата. /Братътъ прочете страницата/. Скандално число и колко умно.

Отче нашъ

Може ли да я раздѣлите на всички? Показа ябълката/